

Přepis – CNN Prima News „Co Čech to politik“ z 17. března 2022

Petr Suchoň: Hezký podvečer. Světová politika má nové hvězdy, mezi nimi i českého premiéra Petra Fialu. Co všechno přinese nebezpečná mise na Ukrajinu? I kdyby šlo pouze o gesto, symboliku, už to je dost, říkají ti, kteří cestu vlakem do Kyjeva ocenili. Česko je podle vlády na hranici možného počtu uprchlíků, kterých je už 270 tisíc. A zvýrazní válka ještě více ekonomické problémy dneška? Drahé energie, ceny pohonných hmot a tak dále. Budou lidé v Česku ohroženi chudobou? A nebudou to dávat za vinu právě Ukrajincům, kteří prchají před válkou? Nejen tohle jsou témata pro naše dnešní hosty, kterými jsou proděkan Národohospodářské fakulty VŠE a poradce Trikolóry Miroslav Ševčík. Pane docente, dobrý podvečer.

Miroslav Ševčík: Dobrý podvečer.

PS: Analytik finančních trhů a makroekonom Vladimír Pikora. Pane doktore, vítejte.

Vladimír Pikora: Dobrý den.

PS: A na dálku zdravíme bezpečnostního experta Josefa Krause, zástupce vedoucího katedry politologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně. Pane doktore, také Vás vítáme.

Josef Kraus: Dobrý večer.

PS: A dámy a pánové, začínáme... Petr Fiala, aktuálně hlavní hvězda, česká hvězda, světová. Vzal si helmu, neprůstřelnou vestu, vyrazil na Ukrajinu a stal se, v dobrém slova smyslu, celebritou. Mluvili o něm novináři po celém světě v superlativech. Většina lidí ho oslavuje. Padají například slova o tom, že se stal Petr Fiala státníkem světového formátu. Najdou se ale třeba i kritici. Třeba slovenská herečka, politička a diplomatka Magda Vašáryová označila cestu tří premiérů za politické PR. Přidal se i někdejší náměstek ministra zahraničí profesor Petr Drulák, který pro Parlamentní listy prohlásil toto.

Petr Drulák: Obvykle totiž platí, že když se někde válčí, jsou tam vojáci a politici přicházejí až po válce, aby něco dojednali. Teď jsme v situaci, že tam naši vojáci nejsou, ale byli tam naši politici. Je to úplně převrácené. Přiznávám se, že tomu nerozumím. Kromě zviditelnění se a vyjádření gesta, že jsou na straně Spojených států a Západu, to ukázali. Považuji to ale za velmi riskantní gesto.

PS: Ještě doplním, že poradce premiéra pro bezpečnost Tomáš Pojar okomentoval cestu slovy: „Symboliku a gesto nepodceňujeme, bylo to tak i myšleno. Význam návštěvy bude hodnocen až poté co skutečně přinese.“ Já se obracím nejprve na bezpečnostního experta, pana Krause, jestli byste odborně mohl shrnout tu cestu. Rizika versus benefity. Jaký máte názor?

JK: Tak, ono opravdu ta symbolika je tedy ze všeho asi nejdůležitější. Ale to, že došlo k nějakému třeba příslibu další podpory ukrajinských záležitostí, že i náš premiér Fiala vlastně příslibil další dodávky, třeba obranného materiálu a dalších věcí. To jsou samozřejmě věci, které se mohly udělat na dálku. Ale opravdu to symbolické gesto, že lídři několika zemí ze středovýchodní Evropy se opravdu sebrali a odjeli do fakticky válečné zóny, aby se tam setkali s vrcholným představitelem státu, který je nyní obětí agrese ze strany Ruské federace, tohleto symbolické gesto je opravdu velice, velice důležité a věřím tomu, že samozřejmě i pro tu podporu Ukrajiny a samotný ukrajinský bojový morál bylo velice velice vítané. Také říkal, vlastně Tomáš Pojar, to, zda ta schůzka bude mít nějaký reálný dopad, mimo řekněme teda tadyté morální podpory, to je věc jiná. To teprve uvidíme. Celá řada těch informací prostě nebyla zveřejněna, takže v tuhleto chvíli je asi velice obtížné to hodnotit. Na druhou stranu to riziko toho všeho, tedy to bezpečnostní bezesporu bylo. Protože opravdu tedy

tři vrcholní představitelé tří států, nebo respektive čtyři a tři států, vyjeli do válečné zóny. Mohlo to dopadnout samozřejmě jakkoliv. Ale ukázalo se, že jak ze strany těch vysílajících zemí, tak ze strany té země hostitelské, bylo všechno zabezpečeno velice dobře. Ostatně samotného vlastního prezidenta si po celou tu dobu ruské invaze chrání velice dobře.

PS: Pane Krausi, děkuji, pánové ekonomové, také Váš názor mě zajímá. Pane docente Ševčíku, co říkáte na tu cestu pana premiéra Fialy a jeho kolegů?

MŠ: No tak já jednoznačně souhlasím s profesorem Drulákem a překvapivě musím souhlasit i s Magdou Vašáryovou. Konec konců, ona byla velmi vlažná reakce i z establishmentu Evropské unie a já jsem spíš překvapen, jak to PR hraje, jakou hraje roli. Ti politici naprosto selhali. Je to dlouhodobé selhání politiků všech – Ukrajiny, Spojených států, Evropské unie, všech zemí NATO.

PS: Pane docente prosím, pojdme se držet té cesty.

MŠ: To se držíme.

PS: Dobře.

MŠ: Přece mělo být tohle dávno před tím. To mělo být před vypuknutím vojenského jaksi konfliktu, že se to mělo řešit politicky. Toto je, tak jak řekl profesor Drulák a Magda Vašáryová, bývalá ministryně zahraničních věcí, PRko, a já spíš to vidím jenom jako osobní zviditelnění se těch politiků, bohužel.

PS: Děkuji, pane doktore Pikoro, jak Vy to vnímáte?

VP: No já to vidím jako geniální marketingový tah. Určitě to bylo dobrý na zviditelnění. Co se týče nějakých ekonomických dopadů, tak to je zatím brzo hodnotit, a teoreticky si umím představit, že možná jednou při obnově Ukrajiny by se nám to mohlo nějakým způsobem vrátit. Ale ekonomicky, nyní, to nemá žádné dopady.

PS: Pane doktore Krausi, o té cestě se vlastně svět dozvěděl už v jejím průběhu, prakticky na jejím začátku. Podle bezpečnostního experta Andora Šándora to „Fialův vlak“ byl noční můrou. Tak byla to chyba takhle dát světu na odív, že už ta cesta probíhá?

JK: Tak v tu chvíli, kdy už to bylo zařízeno, tak já předpokládám, že ta informace byla vypuštěna právě s vědomím toho, že se bude v podstatě celosvětově šířit. To znamená z toho bezpečnostního hlediska noční můrou bylo určitě připravovat tadytohleto všechno. Já vůbec nechci snižovat celou tu záležitost, a je celkem jasné, že to zabezpečení muselo být z několika stran koordinované a náročné. Na druhou stranu ten výsledek byl jaký? Byl celá záležitost se obešla bez jakéhokoliv bezpečnostního incidentu, to znamená, opět je třeba ocenit v podstatě tadytohleto bezpečnostní plánování, které se podařilo. Ať už z hlediska vypouštění těch informací, ať už z hlediska zajištění transportu, veškeré té logistiky. To, co se dělo na té ukrajinské straně jsme mohli sledovat reálně v médiích. Řada českých novinářů u toho byla přítomna, takže potom o tom referovali. Takže tady tahleta akce, byť byla velice rychlá a krátká, tak se podařila, a buďme rádi, že bez nějaké viditelné újmy na čelních představitelích zemí.

PS: Kromě toho obdivu jsem v prostoru zachytil i obavy z té cesty, tak může znamenat cesta premiéra Fialy a jeho kolegů třeba bezprostřední nebezpečí pro Českou republiku, nebo o tomle se vůbec bavít ani nemusíme?

JK: Nic zvláštního se dramaticky nestalo. Ona Česká republika dlouhodobě, stejně tak jako Polsko, deklaruje svoji proukrajinskou orientaci. Od samého začátku podporujeme ukrajinskou vládu, nejenom deklarativním, ale vlastně i letálním materiálem. To znamená, dodáváme tam nějaké zbraně. To, že to podpoříme politicky, přítomností nejvyšších představitelů země, už není nějaký dramatický rozdíl. Takové ty obavy hodně slyšíme třeba ze zemí jako je Německo nebo Francie, které mají vůči Ukrajině poněkud jiný vztah. Řekněme méně emocionální a mnohem větší pragmatický vztah mají třeba vůči Rusku. Tady je třeba ještě vnímat, že se tady hraje celé řada dalších paralelních her, například blížící se volby ve Francii, a řekněme si upřímně, na současnou francouzskou reprezentaci tady tohleto nedopadá celé úplně dobře. To, že vlastně Emmanuel Macron létá do Moskvy, nelétá do Kyjeva, logicky, tak jej také úplně nečiní nejsilnějším možným leadrem. A může to být něco, co samozřejmě i ty francouzské volby může ovlivnit. Takže já rozumím tomu, že to, že se skupinka lidí někde ze středovýchodní Evropy v podstatě rozhodne a učiní takovýhle silný tah, tak může někoho ve Francii poměrně mrzet, nebo i naštvat.

PS: Děkuji. Pane docente, Vy jste to lehce nakoušl. Někteří evropští politici reagovali s rozpaky. Pan premiér Fiala řekl, že o tom věděl předseda Evropské rady pan Michel, předsedkyně Evropské komise von der Leyenová, neměl být ten mandát trochu jako větší ukázka té jednotné Evropy?

MŠ: Já myslím, že oni si všichni uvědomují tu složitost situace, a doufám, že mají sebereflexi a vidí, že oni selhali v těch předcházejících letech. Oni přece měli jednat od Minských dohod z roku 2014, respektive 2015, od Misku II, tady byla taková doba na to jednat, a ta jednání se bohužel nerealizovala. **Teď si představte, kolik milionů osob, kolik milionů osudů, příběhů to vlastně zasáhlo. Zničilo to mnohé rodiny. Dostali se do svízelné situace jak Ukrajinci, kteří by chtěli být Ukrajinci, tak Ukrajinci, kteří jsou v podstatě Rusové, a bohužel tito politikové totálně selhali za celou dobu.**

PS: A proč tedy politici Západu, když Vy říkáte, Evropa a Spojených států, myslíte si, že ty hrozby braly na lehkou váhu, nebo proč ta situace byla tak podceňována?

MŠ: Samozřejmě, že je brali na lehkou váhu, a nebrali v úvahu geopolitický vývoj, a nejvíc tomu přilil do ohně bohužel asi 19. února v Mnichově svým projevem právě prezident Ukrajiny, který je původem hercem, asi dobrým hercem, ale asi nevzal v úvahu všechny politické aspekty, které to může vyvolat. A bohužel to ucho se utrhlo u toho džbánů a dopadlo katastrofálně. **Já jsem proti jakémukoliv vojenskému řešení, jo. Vždycky má přednost to politické řešení. A tady selhali, a přízněji si to, politikové ze všech stran. Ne jenom Putin a z Ruska, ale selhali především politikové Západu, Evropské unie, naši politikové, a selhali samozřejmě politikové Spojených států.**

PS: Když jste zmínil Volodymyra Zelenského, ukrajinského prezidenta, ten se dnes pustil do Němců. Prohlásil: „Dali jste přednost hospodářství a obchodu před tím, abyste nám pomohli.“ Tak má pravdu, Volodymyr Zelensky, že Němci zareagovali třeba pozdě, nebo nejdřív si museli spočítat, kolik je to bude stát, a pak teprve začali něco dělat?

VP: Já to tak vnímám. Když si vezmu, že nejprve nechtěli ani pomáhat zbrojně Ukrajině, a stavěli se tak jako vlažně k tomu, že by měli pomoc Ukrajině. Tak myslím si že jo, a je to pochopitelný. Když si uvědomím, že tam stavěli ten Nord Stream, který nakonec museli obětovat, když byl ten tlak proti nim tak velký, že už to, že to dál nešlo.

PS: Pane Ševčíku.

MŠ: Tam je, samozřejmě, to nikomu nepomůže. **Každá hodina války navíc je zločinem proti lidem. Proti Ukrajincům, ale začíná se to přelévat do Evropy. Začíná to postihovat obyvatelstvo Polska, Slovenska, nás, potažmo později Německa a ostatních zemí. Zločin, zločin, zločin! Žádná válka – okamžitě jednat, ukončit co nejrychleji tento válečný konflikt**, a to si troufnu říct, i za tu cenu, že prostě Zelenskyj už ví, že ho do NATO nevezmou. Je naivní vytvářet další nerealizovatelné představy. Oni si myslí, když mluvíte s běžným Ukrajincem, tak řada z nich si myslí, že do konce roku budou v EU, v Evropské unii. To je zločin vytvářet tyto neadekvátní očekávání, které se nemohou naplnit. **A je potřeba zabránit dalšímu exodu – z Ukrajiny utekli ti, co mohli. Ale ti chudáci, co nemohli, tak ti tam jsou. To jsou šílené osudy těch lidí. Já některé znám osobně.**

PS: Já se ještě pane docente zastavím u té ekonomické otázky Německa. Co to ukazuje na tu ekonomickou sílu Německa, potažmo dalších zemí Evropské unie, které jsou dávány za příklad, jsou to členové těch nejsilnějších ekonomik světa, a pak stačí, že se může sáhnout na plyn z Ruska, a oni musí uvažovat o tom, nejdřív ty ekonomické stránky, a pak teprve, co s tím válečným konfliktem?

MŠ: To je důsledek globalizace. Ale tady přece se předpokládalo, že budeme žít v mírovém prostředí, že se budou plnit dohody, že se naplní Minské dohody, **kteřé mimochodem signoval Holland jako za Francii a signovala Merkelová za Německo. A bohužel došlo k vývoji na Ukrajině takovému, že se tam vytvořily neadekvátní očekávání, které, bohužel zase, válečnými řečmi podpořily Spojené státy. Víte, kdo bude jediný vítěz? Nevíte? Víte to určitě.**

PS: No, napadají mě zbrojaři, no.

MŠ: Zbrojaři ve Spojených státech, především. Ani ne ty naši zbrojaři. Možná na tom trošku vydělá zbrojovka v Uherském Brodě, protože ministryně od ní nakoupí další pistole, které tam pošle. Ale samozřejmě pistolemi se tam nebojuje, a to je další zločin, protože se vyzbrojují skupiny. **A vždyť to přece víme, z Ukrajiny odešlo přes 10 milionů lidí kvůli chudobě, a kvůli tomu, že tam selhával stát. To si je chceme vyzbrojit, ty ozbrojené skupiny, teď ještě tak, aby ten stát úplně rozvrátili?**

PS: Navážeme na Vaše slova. Pane Pikoro ta německá závislost, a nejenom německá, na tom Ruském plynu. Je to něco, co bylo špatně? Že Vladimir Putin moc dobře věděl, že takhle drží západní Evropu v kleštích, a že si pak může dovolit co chce?

VP: To bylo špatně, že se to neřešilo dávno. To už se mělo řešit před deseti, patnácti lety. A taky jsme to původně plánovali řešit. Měl být přece jižní ropovod s plynovodem, státy tažený z jihu a nakonec to nedopadlo, takže a to nedopadlo, a to nedopadlo, protože se k tomu stavěly proti velmi výrazně Rakousko a Německo. Takže kdyby se tyto státy k tomu takto nestavěly, tak možná jsme dneska tady mohli mít jiný ještě, další ropovod, který mohl Rusko obcházet.

PS: Pane Krausi, z těch všech jednání, která zatím proběhly, už i během toho konfliktu, jak si teď stojí leadři západní Evropy, ať už je to pan Scholz, nebo pan Macron. Jak teď vlastně v kontextu světové politiky vypadají?

JK: Pana Macrona už jsem tady zmiňoval. Ten, pro něj jsou teďka nejdůležitější blížící se francouzské volby, a to on samozřejmě se bude snažit hodně, hodně vyjít vstříc, tak aby pochopitelně byl vítězem. Co se týče německého kancléře. Německý kancléř pochopitelně většinou se snaží hájit zájmy vlastní země. Nutno dodat, že posledních několik let, já bych klidně řekl deset let, jsme mohli pozorovat významné sblížení Německa a Ruska, zejména na poli energetiky. Další dimenze toho je, že současný německý kancléř je také z SPD, která je dlouhodobě napojena na ruský energetický sektor. Řada jejich bývalých předsedů, členů je provázána právě s tím ruským energetickým sektorem. Jsou

tady obrovské energetické projekty, které mají napřímo propojit Německo s Ruskou federací. Upravuje se tomu německá energetická, a vlastně i evropská energetická politika, která měla hodně stát právě jen na plynu, který byl označen za zelený zdroj. To jsou vlastně všechno věci, které způsobovaly zvyšující se vzájemnou závislost mezi Ruskou federací a Evropou, respektive tedy především Německem. A to je pak také to, co je teď konkrétně extrémně kritizováno, právě třeba ze strany Spojených států, ale také ze strany států středovýchodní Evropy, jako zejména Polskem a pochopitelně dlouhodobě Ukrajinou, protože právě tyto státy se cítí být obětí nějakého kompotu německo-ruského.

PS: Děkuji, pane doktore Pikoro, pojďme do české republiky. Z Vašeho pohledu, jak se vláda k té uprchlické krizi, přišlo už 270 tisíc lidí, kteří prchají před válkou, postavila? Ekonomicky a sociálně.

VP: Já si myslím, že vláda nemohla dělat nic víc, než co dělá. Já si myslím, že jede na nějakém maximu. Když vidím, jak mohutně tady nabíráme Ukrajince. Vítáme je, snažíme se pro ně něco dělat, hledat ubytování, hledat nějaký finanční prostředky, tak já si myslím, že těžko šlo dělat něco víc. Zvláště, když si uvědomím, v jakém stavu jsou veřejné finance, a kolik nás to bude stát, tak ty částky, které slyším, tak si říkám, že to prostě stejně to ten státní rozpočet skončí v ohromném deficitu, mnohem větším, než který byl původně plánován.

PS: Jak stát uchopil tuhle uprchlickou krizi, pane docente?

MŠ: No tak samozřejmě na jedné straně je to lidské, a já, kolikrát to vhání až slzy do očí, ty příběhy. Ale na druhou stranu, já mám napřed triko ne žlutomodré, ale tady trikolóry, to znamená české, a potažmo i slovenské, protože dohromady to vypadá, že to není 270, ale se Slovenskem, že už je půl milionu Ukrajinců tady. A má to katastrofální dopady, to bude mít. Jo to, my si to umíme spočítat, co umíme alespoň trojčlenku, no a když se podíváme, třeba když by tady bylo jen 300 tisíc těchto migrantů, za které bude stát platit zdravotní pojištění, tak ty roční náklady jsou ve výši víc jak 7 miliard. Kdyby to mělo být, zase tento počet, jenom tento počet by to zůstalo, a měl by být ten denní příspěvek 250 Kč na jednoho ubytovaného a mělo by se to týkat všech, tak celoročně je to 27,5 miliard.

PS: No a to kasa neustojí?

MŠ: No kasa všechno ustojí, ale zaplatíme to my, to znamená, že my to budeme platit z daní. To nebudou platit ani ti migranti, pokud nebudou zaměstnaní a nebudou platit zdravotní a sociální pojištění ze svého zaměstnání. Ale protože víme, že to jsou většinou děti a matky s těmito dětmi, no tak to budeme platit my. Tady jsou ale celé další oblasti, které, já si připadám, že to nedomýšlí, protože třeba na Ukrajině je úplně jiný způsob očkování dětí a teď je budou začleňovat do těch kolektivů. Po nás se chce, aby naše děti prošly vším možným očkováním, a teď si vezme, že ty vakcíny se například objednávají dopředu, rok, dva roky dopředu, a teď si vezme 100 tisíc vakcín navíc třeba nemusí být. Máme tady vedle těchto přímých plateb, které půjdou, tak samozřejmě musí se ty děti nějak zabavit, budou v dětských skupinách, budou chodit do školy. Gazdík sice říkal, že máme 100 tisíc míst ve školách, ale to je úplně, absurdní, to nevím, kde to vzal. **Víme, jak se čeká na školky, na další předškolní zařízení jako jesle, takže prosím to je velmi složité.**

PS: Chápu, bude to velmi složité. Pane docente, o těch dopadech války na Ukrajině budeme samozřejmě mluvit i nadále. Teď si dáme krátkou pauzu a za chvíli budeme pokračovat... Vítejte zpátky, bavili jsme se před reklamní pauzou o dopadech konfliktu války na Ukrajině na Českou republiku. Obracím se opět na bezpečnostního experta, pana Krause. Pane doktore, ta nálada ve

společnosti už se, podle Vás, obrací? Protože ta první vlna solidarity, která, já doufám, že stále ještě probíhá, je obrovská, ale přece jenom už se ozývají i kritické hlasy.

JK: Vlna solidarity je stále ještě velice velice vysoká. Opravdu nemá smysl si tady nic lakovat na růžovo. Ono to bude nepříjemné, ono to bude bolet, ale na druhou stranu, ta situace tady takováhle prostě je. A stále si řada lidí uvědomuje, že tomu nelze vlastně pomoci jinak, než tou charitou. Než tím přispěním a než tím pohoštěním těch, kteří utíkají před tím válečným konfliktem, a v podstatě nemají příliš kam. Ono to je samozřejmě věc, která bude mít celou řadu důsledků nejenom ekonomických, ale i bezpečnostních a dalších. Ale zase na druhou stranu nemyslím si, že je to něco, s čím by si Česká republika nedokázala, alespoň v téhle míře, poradit.

PS: Pane doktore Krausi, já děkuji, že jste byl hostem pořadu „Co Čech, to politik“ a těším se někdy na příště. Díky.

JK: Díky. Pěkný večer.

PS: S námi stále zůstávají dvě ekonomické špičky. Pan Pikora, pan Ševčík. Pane doktore Pikoro, mluvílo se o tom, před tím válečným konfliktem, že český pracovní trh je velmi nenasycen. Až 300 tisíc, nebo více než 300 tisíc pracovních míst. Je tohle ten příliv, dobrá zpráva pro pracovní trh. Je připraven na to přijímat ukrajinské uprchlíky?

VP: Rozhodně. Když se podíváme na to, jaké lidi ten trh potřeboval, tak to byli často lidi na úplně základních pozicích, často nepotřebovali žádné výrazné vzdělání. Takže určitě se tito lidé tady hodí, určitě najdou uplatnění, a myslím si, že sto, dvě stě tisíc takovýchto lidí tady se nám tady hodí za všech okolností.

PS: Kolik jste říkal, až 200 tisíc lidí? Takže si myslíte, že ti by se u nás i mohli usadit, že i kdyby válka skončila, tak že už nepůjdou zpátky?

VP: Ta poptávka po těch lidech tady je. Pokud to teda jsou lidé, kteří předpokládají, že budou pracovat v nějakých těch základních postech.

PS: Pane Ševčíku, souhlasíte?

MŠ: No, já bych samozřejmě souhlasil, protože ten trh je nenasycený. Ale mám tady k tomu několik poznámek. Ta struktura těch přichodivších je úplně jiná, než potřebuje náš trh. Protože přichází ženy, část žen bysme potřebovali, a přicházejí děti. To znamená, že to je první problém. Druhý problém je, že muži, kteří tady byli a měli povinnost vrátit se kvůli stannému právu, no tak ti odešli. No a vím o spoustě zaměstnavatelů, kteří jim odešli tito muži ze dne na den. Odešli i z toho důvodu, že třeba tady si vydělávali slušné peníze v různých agenturách a dostávali až 50 tisíc korun měsíčně, padesát šedesát, ale dostali, když měli vojenský výcvik, tak dostali příslib, že dostanou až 100 tisíc korun, v přepočtu, když se vrátí na Ukrajinu a zapojí se do těch bojů. Takže v té struktuře vidím velký problém, jo. **Samozřejmě i z tohoto důvodu říkám: každá hodina, která je navíc, toho válečného konfliktu, tak je zbytečná, hrozná, a myslím si, že by si to měli uvědomit i Ukrajinci, jako politické špičky.**

PS: Děkuji, omlouvám se pane docente, čas nás tlačí. Pane Pikoro, ten příspěvek 5 tisíc korun pro ukrajinské uprchlíky, než se začlení, než najdou práci. To je věc, která už se také objevila nějaké závistivé komentáře. Je to částka, která nás nemůže položit.

VP: Přesně, já si myslím, že 5 tisíc je částka, která není žádná enormní. Je to jako těžko z ní vyžít, a zároveň si myslím, že ten rozpočet to ještě utáhne. Ale nebo prostě nedá se s tím nic jiného dělat. Prostě ta cenová hladina, že prostě míň jim asi dávat by bylo opravdu směšný.

PS: Pane Ševčíku, a opravdu, čas nás tlačí, je to pár vteřin. Hlavní úkol vlády tak, aby lidé, ti potřební české národnosti neměli pocit, že jsou upozadováni oproti ukrajinským uprchlíkům.

MŠ: To jsou právě, i v souvislosti s těmi 5 tisíci, ono je to pak 7,5 miliard to dá dohromady do konce roku, a hlavně ti lidé, když si vezmou, že pro jednotlivce je životní minimum 3 860 korun a existenční minimum 2 490 korun.

PS: Takže co by vláda měla udělat, aby lidé..

MŠ: Tak by to bylo asi alespoň, aby to srovnali na tu částku, ale samozřejmě, je to jednorázová částka. Má být vyplácena maximálně po dobu pěti měsíců, takže to můžeme takhle brát. Ale v kontextu, kdyby tu bylo 300 tisíc, dostalo to 300 tisíc lidí, je to 7,5 miliardy. Musíme si to uvědomit, musíme takhle počítat.

PS: Rozumím. Pánové čas se naplnil, já moc děkuji, že jste byli hosty pořadu „Co Čech to politik“. Pan doktor Pikora a pan docent Ševčík. Díky moc.

MŠ: Děkujeme za pozvání. Pěkný večer a snad to brzo skončí.

VP: Na shledanou.